

Zneužívání: 42. Kazatelky, křest, přijímání a morálka v SBC

Zneužívání

Ženy kazatelky nejsou jediným způsobem, jak církve SBC nedodrží baptistickou víru a poselství a usnesení SBC

Ti, kteří v současné době požadují, aby Jižní baptistická konvence vyloučila jakýkoli sbor se ženou nesoucí titul „kazatelka“, se jako ospravedlnění odvolávají na dva primární zdroje - mimo jejich vlastní biblický výklad: **doktrínální prohlášení a usnesení **Baptistická víra a poselství** přijaté na výročních setkáních [SBC](#).**

Ne všechny části *Baptistické víry a poselství* a usnesení z minulých sjezdů však nesou stejnou naléhavost.

Neexistuje žádná podobná snaha vyloučit sbory, které přijímají nepokřtěné věřící, aby se účastnili Večeře Páně.

Neexistuje žádná podobná snaha vyloučit sbory, které za své členy přijímají lidi, kteří nebyli pokřtěni ponořením.

A neexistuje žádný trest pro sbory nebo kazatele, kteří podporují „nemorální“ a „bezzákonné“ politiky.

Přesto jsou všechny tyto otázky silně řešeny buď v usnesení *Baptistická víra a poselství*, nebo v jiných minulých usneseních.

„Morální charakter veřejných činitelů“

Pro většinu jižních baptistů, kteří podle průzkumů stále podporují Donalda Trumpa, by mohlo být překvapením, kdyby se dozvěděli, že v roce 1998 SBC přijala rezoluci nazvanou [„O morálním charakteru veřejných činitelů“](#).

Tato rezoluce uvádí, že „*stále se objevují závažná obvinění o morálním a právním pochybení některých veřejných činitelů*“ a že „*vládní orgány samy nejsou vyňaty z právního státu a musí se podřídit národním zákonům, a ne se jim vysmívat*“.

Bill Clinton

Rezoluce si posteskla, že „*novináři informují, že mnoho Američanů je ochotno omluvit nebo přehlédnout nemorální nebo nezákonné chování nekajících veřejných činitelů, pokud převládá ekonomická prosperita*“. A tato „*tolerance vážných křivd ze strany vůdců pálí svědomí kultury, plodí neomezenou nemorálnost a nezákonnost ve společnosti a jistě vede k Božímu soudu*“.

Rezoluce dospěla k závěru, že „*mravní charakter je pro Boha důležitý a mělo by na něm záležet všem občanům, zejména Božímu lidu, při výběru veřejných vůdců*“ a že jižní baptisté by měli „*volit ty úředníky a kandidáty, kteří, i když jsou nedokonalí, projevují důslednou čestnost, mravní čistotu a nejušlechtlejší charakter*.“

„Mravní charakter je pro Boha důležitý a mělo by na něm záležet všem občanům, zvláště Božímu lidu, když vybíráme veřejné vůdce.“

Byla to prozíravá předpověď, proč by občané neměli volit Donalda J. Trumpa, známého cizoložníka a lháře?

Ne, byla to rezoluce zaměřená na tehdejšího prezidenta Billa Clintona – jižního baptistu – který byl zapletený do skandálu ohledně svého vztahu se stážitkou Bílého domu Monikou Lewinskou.

O dvě desetiletí později není toto usnesení a závazek vůči „morálním“ vůdcům nikde k nalezení, protože konzervativní evangelikální základna, která zahrnuje jižní baptisty, je k Trumpovi přitisknutá blíže než bratr, a to i v nepřízní osudu.

Neobjevila se také žádná výzva k ukázněné vůdci denominací – jako je Al Mohler ze *Southern Baptist Theological Seminary* – za to, že veřejně podpořili Trumpa a zároveň uznali jeho nemorálnost.

Nebylo vynaloženo žádné úsilí o vyloučení *First Baptist Church of Dallas* nebo *Prestonwood Baptist Church of Plano, Texas*, přestože jejich vysoce postavení kazatelé slouží v Trumpově náboženském poradním sboru a vykreslují ho jako nejlepší Boží plán pro americké vedení.

Členství ve sboru

Zatímco současná debata o ženách kazatelkách se týká toho, které sbory mohou být členy SBC, je zde související otázka: Kdo může být členem jižního baptistického sboru?

[Článek VI](#) usnesení *SBC Baptistická víra a poselství* vysvětluje: „Novozákonní církev Pána Ježíše Krista je autonomní místní sbor pokřtěných věřících, kteří jsou spojeni smlouvou ve víře a společenství evangelia.“

Tato definice samozřejmě vyžaduje další definici slova „pokřtěný“.

„Křesťanský křest je ... nezbytným předpokladem pro výsadu členství ve sboru a pro přístup k Večeři Páně.“

[Článek VII](#) usnesení *SBC Baptistická víra a poselství* objasňuje: „Křesťanský křest je ponořením věřícího do vody ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého. ... Protože se jedná o církevní obřad, je nezbytným předpokladem pro výsadu členství v církvi a pro přístup k Večeři Páně.“

Oficiální doktrína SBC říká, že křest ponořením jako věřící je předpokladem členství v místním sboru. A to bylo pravidlem po celá desetiletí – i když s významnými a stále přibývajícimi výjimkami.

Bobby Jamieson

V roce 2015 [The Gospel Coalition](#) — konzervativní, reformně orientovaná síť — zveřejnila rozhovor s tehdejší Ph.D. studentem Bobby Jamiesonem o jeho knize [Going Public: Why Baptism Is Required](#)

[for Church Membership](#), kterou vydalo nakladatelství SBC, B&H Academic.

Jamieson, který nyní slouží jako zaměstnanec baptistického sboru Capitol Hill ve Washingtonu, DC, argumentuje tím, co je známé jako „uzavřené členství“. To znamená, že musí existovat konkrétní limity – včetně křtu věřících – na to, kdo může být členem baptistického sboru. Jeho pozice se přímo shoduje s prohlášením v usnesení SBC *Baptistická víra a poselství*.

„Křest je jako dres, který ukazuje, že nyní hrajete za Ježíšův tým,“ řekl Jamieson. „Církev se může veřejně identifikovat pouze s těmi, kteří se veřejně ztotožnili s Ježíšem při křtu.“

K tomuto rozhovoru došlo, když vlivný baptistický pastor John Piper (není jižní baptista) a další obhajovali otevřenější politiku členství, aby nikomu, kdo věří v Ježíše, nebylo odepřeno členství v Kristově církvi.

To, co bylo kdysi standardní doktrínou pro sbory SBC, se dostalo pod praktický tlak zprava i zleva, protože denominační linie ustupují křesťanům, kteří se stěhují ze sboru do sboru. Všechny sbory SBC již nevyžadují, aby někdo, kdo byl pokřtěn jako nemluvně v presbyteriánské nebo metodistické církvi, byl znovu pokřtěn ponořením, aby se připojil k baptistickému sboru – i když je to oficiální postoj a dlouhodobá praxe sborů SBC.

Moderní návštěvníci sborů jsou jednoduše mobilnější než kdykoli předtím – často si vybírají sbory podle místa, teologie, kázání nebo uctívání, nikoli podle označení.

A existují případy, kdy jednotlivci vyznávají víru v Krista, ale z různých důvodů nebyli vůbec pokřtěni.

Toto dilema bylo řešeno v [rezoluci](#) SBC o církevní kázni z roku 2008, která zčásti uvádí: *„Naléhavě vyzýváme sbory Jižní baptistické konvence, aby činily pokání z toho, že mezi námi nedokážeme dostát svému proklamovanému závazku obnovit členství ve sboru a že nedokážeme poslouchat Ježíše Krista v praxi láskyplné nápravy svévolných členů sboru.“*

„Obnovené členství ve sboru“ je baptistický termín pro členství ve sboru, který tvoří pouze ti věřící, kteří byli pokřtěni ze své vlastní vůle a ponořením.

„Církev nemůže dovolit jednotlivým křesťanům, aby určovali, co znamená křest a zda byli pokřtěni.“

Jamieson v tomto opět opakuje tradiční linii SBC: „Křest je něco, co Ježíš vyžaduje od církve, nejen od jednotlivých křesťanů: jednatel se nechá pokřtít, ale církev křtí. Církev proto nemůže dovolit jednotlivým křesťanům, aby určovali, co znamená křest a zda byli pokřtěni. Dovolujeme svědomí věřících přebít přesvědčení církve v jiných oblastech církevní doktríny a praxe?“

Tyto „jiné oblasti ... nauky a praxe“ přivádějí vlákno zpět k ordinaci žen a definici slova „pastor“ – oba jasné příklady nauky a praxe.

Večeře Páně

S naukou o křtu úzce souvisí to, co jiné křesťanské tradice běžně nazývají „společenství“. V baptistickém životě se tomu nejčastěji říká „Večeře Páně“. To je částečně způsobeno rozdíly v teologii o tom, co představuje chléb a víno (nebo v případě baptistů hroznová šťáva).

Jižní baptisté považují večeři Páně za „obřad“ církve spolu s křtem, což znamená, že toto jsou věci, které Ježíš církvi přikázal dělat.

Zatímco baptisté nevěří, že se chléb a kalich proměňují v doslovné tělo a krev Krista – jako v katolicismu – má Večeře Páně významnou váhu jako důležitý akt uctívání.

Ale ve většině baptistických sborech není Večeře Páně otevřena jen tak pro kohokoli, kdo se tam vyskytne. Je určena pokřtěným věřícím.

[Článek VII](#) *Baptistické víry a poselství* uvádí: „*Večeře Páně je symbolickým aktem poslušnosti, kterým členové sboru přijímáním chleba a ovoce vinné révy připomínají smrt Vykupitele a očekávají jeho druhý příchod.*“

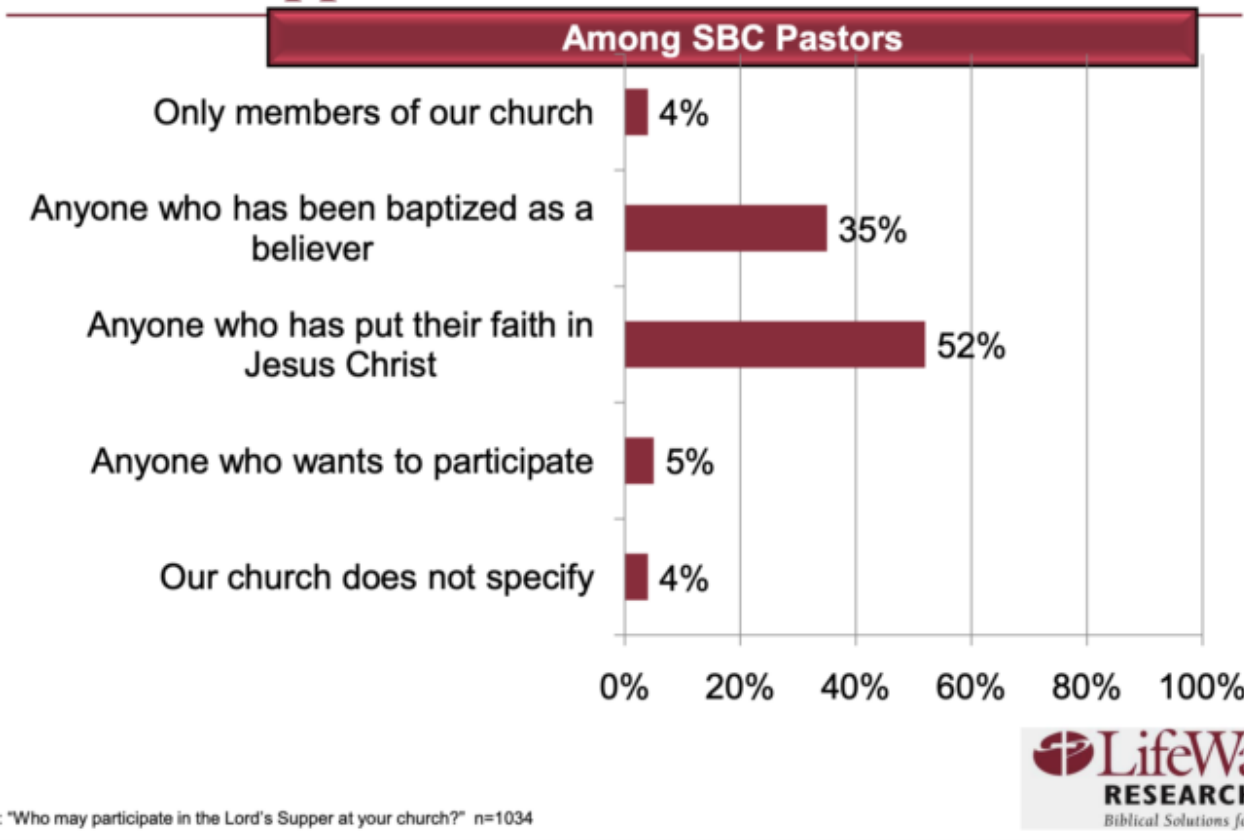
Tato doktrína SBC se opírá o pochopení definice „členů“, jak bylo uvedeno výše. Pokud se požaduje, aby všichni členové sboru byli těmi, kdo vyznali víru v Ježíše a byli pokřtěni z vlastní vůle nebo ponořením, stejný požadavek by se vztahoval na ty, kdo jsou způsobilí účastnit se Večeře Páně.

Jako okrajová poznámka, tam byla v polovině 19. a na začátku 20. století variace na tomto problému volala [Landmarkismus](#). Landmarkeři učili, že pouze pokřtění členové konkrétního místního sboru se mohou účastnit Večeře Páně v tomto sboru. Tento názor je dnes zastáván zřídka, ačkoli jeho vlivy přetrvaly až do poloviny 20. století.

V baptistickém slovníku jsou tyto rozdíly známé jako „uzavřené společenství“ a „otevřené společenství“.

Mezi „uzavřeností“ a „otevřeností“ však existují různé postoje, od landmarkistického názoru na straně uzavřenosti až po názor, že kdokoli je vítán, na straně otevřenosti. Prakticky mnoho baptistických sborů dnes praktikuje určitou formu nepolitického otevřeného přijímání, obvykle prohlašují stůl Páně za otevřený pro všechny „pokřtěné věřící“.

The majority state “Anyone who has put their faith in Jesus Christ” may participate in the Lord’s Supper at their church.

I když neexistuje žádný nedávno publikovaný výzkum o tom, co sbory SBC dělají se svou politikou členství, byl proveden výzkum ohledně Večeře Páně. Před deseti lety vydala Lifeway Research přidružená k SBC zprávu [o praktikách Večeře Páně v jižních baptistických sborech](#).

Podle průzkumu Lifeway 52 % sborů SBC uvedlo, že nabízejí Večeři Páně „každému, kdo uvěřil v Ježíše Krista“. Dalších 35 % uvedlo, že se může zúčastnit „kdokoli, kdo byl pokřtěn jako věřící“. Pouze 5 % sborů slouží Večeři Páně „každému, kdo se chce zúčastnit“, zatímco 4 % sborů uvedlo, že nespecifikují žádné podmínky účasti, a další 4 % uvedla, že zastávají postoj jako zcela „uzavřené“ společenství.

„Je zřejmé, že... tento průzkum poukazuje na rozdíl mezi vírou vyjádřenou v usnesení SBC *Baptistická víra a poselství* a praktikami Večeře Páně v mnoha jižních baptistických sborech,“ řekl Scott McConnell, ředitel Lifeway Research.

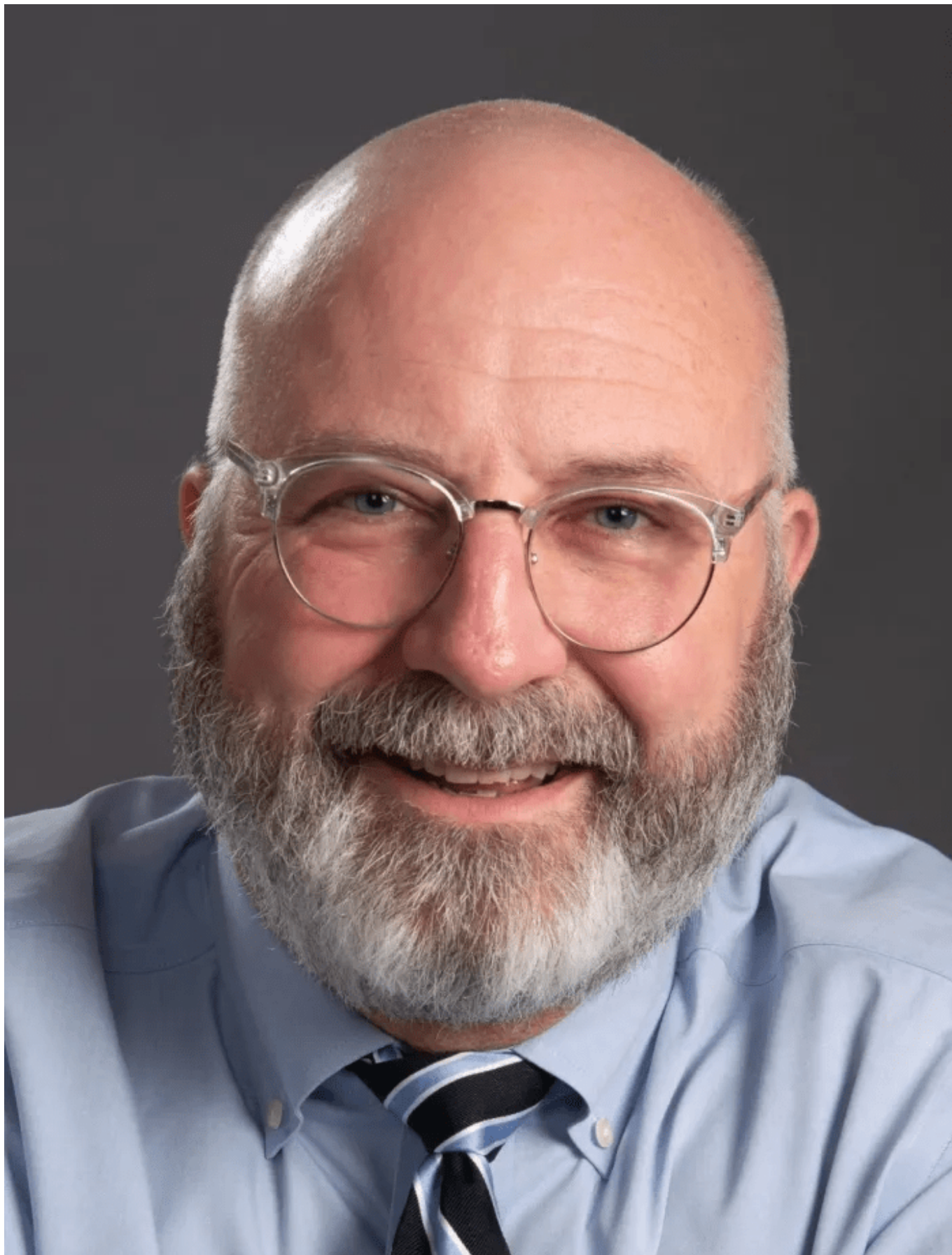
I když tedy odvolání na minulá usnesení SBC a *Baptistickou víru a poselství* může být vhodným měřítkem pro ty, kteří se snaží omezit to, co autonomní baptistické sbory nazývají své zaměstnance, může to být nebezpečná cesta.

Stejné argumenty by mohly být použity k vyloučení více než poloviny sborů SBC a některých jejich nejvýznamnějších kazatelů podporujících Trumpa.

MARK WINGFIELD

[Baptist News Global](#)

Mark Wingfield

Mark Wingfield

Mark Wingfield slouží jako výkonný ředitel a vydavatel Baptist News Global. Je autorem nově

vydané knihy *Honestly: Telling the Truth About the Bible and Ourselves*.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)